

WYKAZ SIEDZIB I TERYTORIALNY ZASIĘG DZIAŁANIA DYREKTORÓW IZB SKARBOWYCH

Lp.	Nazwa i siedziba dyrektora izby skarbowej	Terytorialny zasięg działania
1	Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu	województwo dolnośląskie
2	Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy	województwo kujawsko-pomorskie
3	Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie	województwo lubelskie
4	Dyrektor Izby Skarbowej w Zielonej Górze	województwo lubuskie
5	Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	województwo łódzkie
6	Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	województwo małopolskie
7	Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie	województwo mazowieckie
8	Dyrektor Izby Skarbowej w Opolu	województwo opolskie
9	Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie	województwo podkarpackie
10	Dyrektor Izby Skarbowej w Białymstoku	województwo podlaskie
11	Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku	województwo pomorskie
12	Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach	województwo śląskie
13	Dyrektor Izby Skarbowej w Kielcach	województwo świętokrzyskie
14	Dyrektor Izby Skarbowej w Olsztynie	województwo warmińsko-mazurskie
15	Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu	województwo wielkopolskie
16	Dyrektor Izby Skarbowej w Szczecinie	województwo zachodniopomorskie

2028

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 listopada 2003 r.

w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 578 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152 i Nr 203, poz. 1966) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej w związku z działalnością prowadzoną przez organizatorów tury-

styki i pośredników turystycznych dokonuje się następującego rozróżnienia państw, w których ta działalność jest prowadzona:

- 1) Rzeczpospolita Polska;
- 2) Republika Albanii, Księstwo Andory, Republika Austrii, Królestwo Belgii, Republika Białorusi, Bośnia i Hercegowina, Republika Bułgarii, Republika Chorwacji, Republika Cypryjska, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Estońska, Republika Finlandii, Republika Francuska, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii z wyłączeniem Wysp Kanaryjskich, Irlandia, Republika Islandii, Księstwo Liechtensteinu, Republika Litewska, Wielkie

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Republika Malty, Republika Mołdowy, Księstwo Monako, Królestwo Niderlandów, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Norwegii, Republika Portugalii, Federacja Rosyjska, Rumunia, Republika San Marino, Serbia i Czarnogóra, Republika Słowacji, Republika Słowenii, Konfederacja Szwajcarska, Królestwo Szwecji, Republika Turcji, Ukraina, Stolica Apostolska, Republika Węgierska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Republika Włoska;

3) inne państwa niewymienione w pkt 1 i 2 oraz Wyspy Kanaryjskie.

§ 2. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, zwanej dalej „ustawą”, wynosi dla:

1) organizatorów turystyki — 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:

a) 20 000 euro — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,

b) 5 000 euro — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2,

c) 3 000 euro — dla organizatorów oferujących imprezy turystyczne wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych za granicą przez przedsiębiorców zagranicznych nieprowadzących działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej — 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż równowartość:

a) 20 000 euro — dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3,

b) 5 000 euro — dla pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w państwach, o których mowa w § 1 pkt 2;

3) pośredników turystycznych pośredniczących na zlecenie klientów wyłącznie w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz umów z organizatorami posiadającymi zezwolenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy — 4 % rocznych przychodów z tytułu prowadzonej działalności, nie mniej jednak niż 3 000 euro.

2. Przez roczny przychód uzyskany z tytułu prowadzonej działalności przez:

1) organizatora turystyki — rozumie się przychód wyłącznie z tytułu organizowania imprez turystycznych na rzecz klientów w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie na organizowanie imprez turystycznych lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, w tym przychód, w którego uzyskaniu pośredniczyli agenci i pośrednicy turystyczni;

2) pośrednika turystycznego — rozumie się przychód uzyskany wyłącznie z tytułu działalności polegającej na pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w roku obrotowym poprzedzającym rok wystąpienia o zezwolenie na pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych lub poprzedzającym rok przedłożenia dokumentów potwierdzających zawarcie kolejnych umów gwarancji lub ubezpieczenia, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, przy czym w przypadku pośrednictwa w zawieraniu tych umów z przedsiębiorcami zagranicznymi nieprowadzącymi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za przychód ten uważa się także całość wpłat wnoszonych przez klientów na opłacenie usług tych przedsiębiorców.

3. W przypadku organizatorów turystyki i pośredników turystycznych przedstawiających gwarancję wspólnie z innymi organizatorami turystyki lub pośrednikami turystycznymi, przez roczny przychód z tytułu prowadzonej działalności rozumie się sumę ich rocznych przychodów, ustalonych dla każdego z tych przedsiębiorców zgodnie z ust. 2.

§ 3. Do przedsiębiorców rozpoczynających działalność stosuje się, przy ustalaniu minimalnej wysokości sumy gwarancji, odpowiednio przepisy § 2 ust. 1.

§ 4. Kwoty, o których mowa w § 2 ust. 1, są ustalone przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa została wystawiona.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 listopada 1999 r. w sprawie określenia minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej na rzecz jednego klienta z tytułu umowy ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z prowadzoną działalnością przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 98, poz. 1142).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.